

Naslov:

Rašica, Božidar

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Božidar Rašica (Ljubljana, 28.12.1912. – Zagreb, 13.09.1992.), arhitekt, scenograf i slikar.

Arhitekturu studirao u Rimu, Beogradu, Varšavi i Zagrebu, gdje je i diplomirao 1942. godine. Predavao u Zagrebu na Akademiji za primijenjenu umjetnost, Akademiji za kazališnu umjetnost te od 1966. na Arhitektonskom fakultetu. Projektirao niz objekata sajamske i školske namjene. Djelovao na području urbanizma (između ostalog radio na urbanističkom planu Sarajeva 1946. godine; na regulaciji Zadra 1946., 1957. i 1961.; projektirao niz objekata u Zagrebu, tri vile u Ženevi, idejne studije za poslovno-stambeni objekt u Milanu i vilu kraj Washingtona). Ostvario tri adaptacije kazališta (Zagrebačko dramsko kazalište, 1954.; Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu, 1966.-1968. te Hrvatsko narodno kazalište u Splitu, 1970.-1980.). Od 1952. radio scenografije za brojne domaće i inozemne pozornice (Zagreb, Dubrovnik, Split, London, Berlin, New York, Pariz, Tokio) od kojih se ponajviše ističu one za predstave "Henrik IV" L. Pirandella (1956.), "Heraklo" M. Matkovića (1958.), "Troilo i Kresida" Shakespearea, (1963.), "Caligula" A. Camusa (1967.), "Oluja" S. Šuleka (1970.) i dr.

Slikarstvom se bavio od rane mladosti na poticaj strica Marka, također slikara. Najprije je bio poznat kao apstraktist, član avangardne grupe EXAT 51 s kojom je nastupao već od prve izložbe (1951.), dok je početak sedamdesetih u njegovu radu obilježio povratak figuraciji. Retrospektivna izložba scenografskih i slikarskih radova Božidara Rašice priređena je 1983. godine u Zagrebu.

Mjesto:

Ljubljana

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1912-1992 g.

Naslov:

Buturac, Josip

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Josip Buturac (14.11.1905. - 05.10.1993.), povjesničar, arhivist i crkveni pisac. Osnovnu školu pohađao u Ruševu, gimnaziju u Požegi, Travniku i Zagrebu, gdje je 1925. i maturirao u Nadbiskupskoj gimnaziji. Studij teologije završio u Zagrebu. Od 1934. do 1936. studirao na povijesnom fakultetu Papinskog sveučilišta u Rimu. Na Zagrebačkom sveučilištu od 1936. do 1939. slušao hrvatsku povijest i etnologiju. Doktorirao 1944. tezom "Katolička crkva u Slavoniji za turskog vladanja". Službovao kao kapelan u Kutini (1929-31), župnik u Čagliću (1931-1934) te kateheta u Zagrebu (1936-1939). Od 1939. do 1941. arhivist u Nadbiskupskom arhivu i ordinarijatu u Zagrebu, a od 1941. do umirovljenja 1965. u Državnom arhivu u Zagrebu (danas HDA). Godine 1944/1945. i 1953-1962. predavao crkvenu povijest na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Bio je član Vijeća Biskupske konferencije Jugoslavije za crkvene knjižnice, arhive i muzeje te član Arhivskog odbora Zagrebačke nadbiskupije.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1905-1993 g.

Funkcije:

Povjesničar.

Naslov:

Draganović, Krunoslav

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Krunoslav Draganović (Brčko, 30.10.1903. – Sarajevo, 05.07.1983.), svećenik, povjesničar, političar.

Gimnaziju završio u Sarajevu 1922. godine. Studij na bečkoj Politehnici prekinuo 1925. i prešao na sarajevsku bogosloviju te je 1928. zaređen za svećenika. Bio je na čelu brojidbenog ureda Napretkove zadruge, vjeroučitelj u pučkim školama i upravitelj katoličkog nakladnika Academia Regina Apostolarum. Godine 1932. u Papinskom orijentalnom institutu bavi se kršćanstvom istoka i islamom. Godine 1935-1936 vjeroučitelj je u Sarajevu, 1936-1939 nadbiskupski tajnik te 1939-1940 ravnatelj Nadbiskupske kancelarije i prvi prisjednik Duhovnog stola. Godine 1942. postaje redoviti profesor na Teološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Ljeti 1943. pri hrvatskom predstavništvu pri Svetoj Stolici pomaže Caritas Zagrebačke nadbiskupije i Hrvatski crveni križ radi pomoći pri zbrinjavanju i oslobađanju interniranih i uhićenih Hrvata u Italiji.

Nakon II. svjetskog rata ostaje u Rimu i nastavlja pomagati hrvatskim izbjeglicama pred političkim progonima komunističkih vlasti na području tadašnje Jugoslavije kroz Bratovštinu Sv. Jeronima za pomoć hrvatskim izbjeglicama. Aktivno sudjeluje u hrvatskoj emigraciji. Početkom 1960-ih odlazi u Austriju gdje se povlači iz javnog života pripremajući se za istraživanje i pisanje povijesti poratne sudbine hrvatske vojske i civila NDH ("Bleiburg, križni put, logori"). Godine 1967. vraća se u Jugoslaviju i dalje živi u Sarajevu.

Mjesto:

Sarajevo

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1903-1983 g.

Funkcije:

Svećenik, povjesničar, političar.

Naslov:
Čolak, Nikola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nikola Čolak (Janjevo, 14.04.1914. - Padova, 23.08.1996.), povjesničar i publicist.
Gimnaziju je pohađao u Prizrenu i Travniku. Diplomirao je filozofiju 1938. na Filozofskom fakultetu u Gallarateu kraj Milana, a 1943. i talijanski i francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i apsolvirao povijest i klasičnu filologiju. Presudom Vojnog suda u Zagrebu 1945. osuđen je pod optužbom pokušaja podizanja ustanka protiv komunističkih vlasti na tri godine prisilnog rada, te je iz kaznionice u Lepoglavi pušten 1947. godine. Zapošljava se kao nastavnik i upravitelj u osnovnim i srednjim školama u Zagrebu (1947-50.), Ivanić-Gradu (1950-51.), Glini (1951-52.) i Novom Marofu (1952-54.).

U Historijskom arhivu u Zadru radi 1954-60., odakle kao znanstveni suradnik prelazi u Institut za društvene nauke JAZU u Zadru (1960-65.) i Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske u Zagrebu (1965-66.). Iduće ljeto sudjeluje s Mihajlom Mihajlovim i skupinom intelektualaca u pokretanju časopisa Slobodni glas u Zadru, zbog čega iste godine biva otpušten iz Instituta, te odlazi u emigraciju u Padovu u kojoj ostaje do kraja života. U emigraciji neko vrijeme predaje povijest i filozofiju na privatnom liceju u Padovi i surađuje s ekonomskim fakultetima u Veroni i Italiji. Uključuje se i u rad hrvatske političke emigracije, posebno surađujući s krugom oko Branka Jelića i objavljujući publicističke tekstove u njegovom glasilu Hrvatska država. U Hrvatskom narodnom odboru predstavnik je Hrvata nastanjenih u Italiji.

U znanstvenom se radu Čolak tijekom boravka u Zadru bavio gospodarskom poviješću Dalmacije, posebice Zadra, u srednjem i novom vijeku, s naglaskom na agrarno-proizvodnim odnosima i zemljišnim posjedima u zadarskom distriktu, te ribarstvu, pomorstvu i proizvodnji soli u dalmatinskim obalno-otočnim komunama. Proučavao je i nacionalni i socijalni sastav žiteljstva zadarskog zaleđa, a niz istraživanja posvetio je proučavanju migracija i demografskih kretanja na dalmatinskim otocima i u makarskom primorju u razdoblju mletačko-turskih ratova, te crkvenoj povijesti otoka Hvara. Za vrijeme života u emigraciji Čolak se usmjerio na istraživanje arhivskih fondova u Padovi, Veneciji, Rimu, Anconi i dr. Gradivo koje je sakupio ima iznimnu vrijednost za proučavanje hrvatskog pomorstva kroz prošla stoljeća, te je zasigurno najvrjedniji Čolakov doprinos hrvatskoj historiografiji. Znanstvene radove o hrvatskom pomorstvu utemeljene na gradivu sakupljenom iz talijanskih arhiva objavljivao je u stručnim časopisima Studi veneziani i Archivio veneto. Najznačajnije djelo, zbirka hrvatskih pomorskih regista u dva sveska (Regesti marittimi Croati I-II), nezaobilazno je vrelo za sve istraživače hrvatskog pomorstva. U Padovi je osnovao Centro di studi storici Croati kao ustanovu za proučavanje hrvatske povijesti. U Padovi je objavio i nekoliko knjiga političkog značaja. Nikola Čolak preminuo je u Padovi 23. kolovoza 1996., te je pokopan na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Mjesto:
Zadar

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1914-1996 g.

Ustroj osobe:

Bavio se gospodarskom poviješću Dalmacije u srednjem i novom vijeku, posebno Zadra, demografskim kretanjima, migracijama, poviješću institucija, hrvatskim narodnim preporodom u Dalmaciji te crkvenom poviješću otoka Hvara.

Funkcije:

Povjesničar i publicist